

Saippuakuplakeiju

Ella oli ulkona puhaltamassa saippuakuplia. Äiti oli tehnyt tytölle saippuavettä ja antanut pillin. Aurinko paistoi ja kimalteli saippuakuplissa. Ne leijuivat ja lentelivät ilmassa. Naapurin Kalle katseli tyttöä kateellisena. Saippuakuplat olivat tosi hienoja! Nyt Ella sai puhallettua aivan erityisen ison ja hienon saippuakuplan. Kalle otti oksan maasta ja huitaisi saippuakuplaa. POKS! Saippuakupla meni rikki ja hävisi. Kalle huitoi oksalla ja rikkoi kaikki muutkin saippuakuplat. "Sinä rikoit minun kaikki saippuakuplat!" Ella parkaisi ja potkaisi vihaisena Kallen uutta leikkitraktoria, joka lojui maassa. Traktorin kauha irtosi. "Sinä rikoit minun traktorin!" Kalle huusi ja tönäisi Ellaa. Ella kaatui maahan ja alkoi itkeä. Silloin jostakin leijaili paikalle saippuakuplia. Ella unohti itkunsa ja ojensi kätensä yhtä kuplaa kohti... ja hups! Äkkiä tyttö olikin itse saippuakuplan sisällä. Mitä ihmettä! Ella kääntyi huutaakseen Kallelle ja huomasi pojan olevan toisessa saippuakuplassa. Lapset olivat aivan ällistyneitä. Saippuakuplat lensivät ilmassa höyhenenkevyinä ja nousivat yhä korkeammalle. Maa ja talot ja autot jäivät taakse.

Lopulta saippuakuplat pysähtyivät. Joka puolella näkyi saippuakuplia. Kun katsoi tarkemmin, huomasi, että niistä koostui kokonainen kaupunki. Saippuakuplakaupunki. Kaikki talot olivat pyöreitä, kimaltelevia saippuakuplakupoleita. Katulamput olivat loistavia saippuakuplia. Autoja ei ollut, vaan kaupungin asukkaat näyttivät leijailevan ympäriinsä saippuakuplien sisällä. Äkkiä Ellan ja Kallen saippuakuplat POKS! hävisivät ja he seisoivat aukiolla keskellä kummallista kaupunkia. "Tervetuloa saippuakuplakaupunkiin!" joku sanoi heidän takanaan. Lapset kääntyivät ja näkivät keijukaisen. Sillä oli kaikissa sateenkaaren väreissä kimalteleva mekko ja ohuet

läpikuultavat siivet. "Minä olen Selina, saippuakuplakeiju", keiju esittäytyi. Ella ja Kalle olivat niin ihmeissään, etteivät saaneet sanaa suustaan. "Tulkaa, niin minä näytän teille jotakin", Selina sanoi ja johdatti lapset yhden ison saippuakuplakupolin sisään. Siellä oli paljon pieniä saippuakuplia sisällä. Keiju pysähtyi yhden pienen kuplan kohdalle ja kosketti sitä. Kuplan sisälle ilmestyi kuva, niin kuin televisiossa. Siinä näkyi kaksi riitelevää lasta. Äkkiä lasten luo leijaili saippuakupla. Riita näytti unohtuvan. "Me saippuakuplakeijut koetamme lopettaa riidat heti alkuunsa. Jos joku vaikka rikkoo toisen saippuakuplat", keiju sanoi ja katsoi Kallea, "tai potkaisee toisen traktoria", keiju jatkoi ja käänsi katseensa Ellaan. Lapset painoivat häpeissään katseensa maahan. "Meidän oma maailmamme on tehty saippuakuplista. Jos me itse alamme riidellä ja tapella, niin koko kaupunki rikkoontuu ja katoaa", keiju kertoi, "Siksi me elämme rauhassa, emmekä kiusaa tai lyö toisiamme. Yritämme opettaa sitä ihmisillekin, mutta aina se ei onnistu. Ilo ja rauha ovat kuin kauniita kimaltavia saippuakuplia, ja ne menevät yhtä helposti rikki." Keiju kosketti taas kuplaa ja kuva vaihtui. Siinä näkyi kaksi vanhaa miestä riitelemässä. "Nämä naapurukset ovat riidelleet viimeiset seitsemänkymmentä vuotta. Kaikki alkoi siitä, kun toinen tönäisi toisen kumoon lapsena, eikä pyytänyt anteeksi", Selina-keiju selitti. Sitten keiju hipaisi taas kuplaa ja kuva vaihtui. Siinä näkyi sotilaita aseet käsissään. "Tämä sota on jatkunut monta sataa vuotta", Keiju kertoi surullisena, "Sitä on enää vaikea lopettaa. Aina joku tekee jotakin, ja toiset kostavat, ja sitten kosto taas kostetaan. Kukaan ei enää muista, mistä sota edes alkoi. Kenties vain särjetystä saippuakuplasta. Mutta nyt riita on paisunut ja pitkittynyt. Monta sataa vuotta kosta, koston kosta ja pahaa mieltä on vaikea antaa anteeksi ja saada sotaa loppumaan. Yhtä tärkeää, kuin osata pyytää anteeksi, on osata antaa anteeksi." Kallesta tuntui yhtäkkiä typerältä, että hän oli särkenyt Ellan saippuakuplat. "Anteeksi, kun minä rikoin sinun

saippuakuplasi ja tönäisin sinua", Kalle sanoi Ellalle. "Ei se mitään. Minä olen pahoillani, kun minä potkaisin sinun traktoriasi", Ella sanoi katuvana. "Ei se haittaa, sen traktorin kauhan saa takaisin kiinni, se irtoaa helposti", Kalle sanoi. Selina-keiju hymyili iloisena. Sitten keiju puhalsi kaksi saippuakuplaa. Ella ja Kalle huomasivat taas leijuvansa saippuakuplien kyydissä. Saippuakuplakeiju vilkutti hyvästiksi, kun tuuli tarttui kupliin ja lennätti Ellan ja Kallen pois. Kohta lapset olivat taas kotipihalla. Kuplat katosivat POKS ja he seisoivat tutun hiekkalaatikon äärellä. Ellan saippuavesilasi ja pilli olivat myös siellä. "Haetaanko sinullekin pilli, niin voidaan puhalttaa saippuakuplia yhdessä?" Ella ehdotti. "Joo!" Kalle ilahtui. Ella kipitti äitinsä luo ja sai toisen pillin. Niin Ella ja Kalle puhaltelivat yhdessä saippuakuplia. Ne leijuivat ja lentelivät ilmassa kimallellen hienosti auringossa.

Kirjoittanut Päivi Tuulikki Koskela

Kysymyksiä

Mitä Ellalle ja Kallelle tapahtui?

Miksi saippuakuplakaupungissa ei ikinä tapeltu?

Miksi Ella potkaisi Kallen traktoria? Miksi Kalle tönäisi Ellaa?

Mitä tarkoittaa kostaminen?

Kalle pyysi Ellalta anteeksi, kun särki tämän saippuakuplat ja tönäisi tätä. Millaisia asioita on hyvä pyytää anteeksi?

Oletko sinä pyytänyt ikinä anteeksi? Mitä?

Mitä tarkoittaa anteeksi antaminen?

Miksi on tärkeää osata antaa anteeksi?

Oletko sinä ikinä puhaltanut saippuakuplia?

Tehtävä

Piirrä kuva saippuakuplakaupungista
Puhaltakaa pihalla saippuakuplia